

ŚWIĘTY Dominik Guzmán

(ok. 1170 - 1221)

Carlo Crivelli, 1472 r.
domena publiczna

KASTYLIJSKI SZLACHCIC

Dominik urodził się w hiszpańskiej miejscowości Caleruega w Starej Kastylii w rodzinie szlacheckiej. W wieku 14 lat został wysłany do słynnej szkoły w Palencji. Z pasją oddawał się studium Pisma Świętego. W tym czasie wspierał ubogich, ofiarowując im pieniądze ze sprzedaży książek, które w ówczesnych realiach były bardzo cenne. Później studiował na uniwersytecie w Salamance sztuki wyzwolone i teologię.

DOMINICUS

NALEŻĄCY DO BOGA

W 1196 roku Dominik przyjął święcenia kapłańskie. Wkrótce potem został wybrany na kanonika kapituły katedralnej w swojej rodzinnej diecezji w Osmie. Traktował tę zaszczytną funkcję jako służbę, którą chciał pełnić z pokorą i oddaniem. Głosił słowo Boże, ale przede wszystkim sam prowadził głębokie życie duchowe.

Fra Angelico, XV w.
domena publiczna

KONTEMPLOWAĆ

I DZIELIĆ SIĘ OWOCAMI KONTEMPLACJI

Na polecenie króla Kastylii wyruszył wraz z biskupem Diego d'Azevedo w podróż dyplomatyczną na północ Europy. W tym czasie odwiedził także okolice Szczecina i polskiego Pomorza.

Dominik stawiał sobie dwa cele duszpasterskie: działalność misyjną wśród pogan oraz ewangelizację wspólnot chrześcijańskich rozdartych przez błędne nauki.

Alfons VIII Szlachetny, król Kastylii (1155-1214)
José María Rodríguez de Losada, XIX w.
domena publiczna

BŁĘDNE NAUKI ALBIGENSÓW I WALDENSÓW

W drodze powrotnej do Hiszpanii Dominik zetknął się na południu Francji z herezjami albigensów i waldensów. Członkowie tych sekt zaprzeczali ważnym prawdom wiary. Albigensi podważali nauczanie m.in. o Trójcy Świętej i Wcieleniu Syna Bożego, odrzucali Mszę św., małżeństwo i pozostałe sakramenty.

El Greco, XVII w.
domena publiczna

MISJA WŚRÓD HERETYKÓW

Albigensi krytycznie odnosili się do rzeczywistości materialnej. Burzyli kościoły, niszczyli obrazy i krzyże. Sami wiedli surowe i ubogie życie, krytykując jednocześnie zamożność duchowieństwa tamtych czasów. Dominik podjął się misji ich nawracania.

Św. Dominik i albigensi. Legenda głosi, że podczas rozprawy z heretykami do ognia wrzucono księgi obu stron sporu. Te należące do św. Dominika nie spłonęły.

Pedro Berruguete, XV w.
domena publiczna

MÓWIĆ NIEUSTANNIE Z BOGIEM I O BOGU

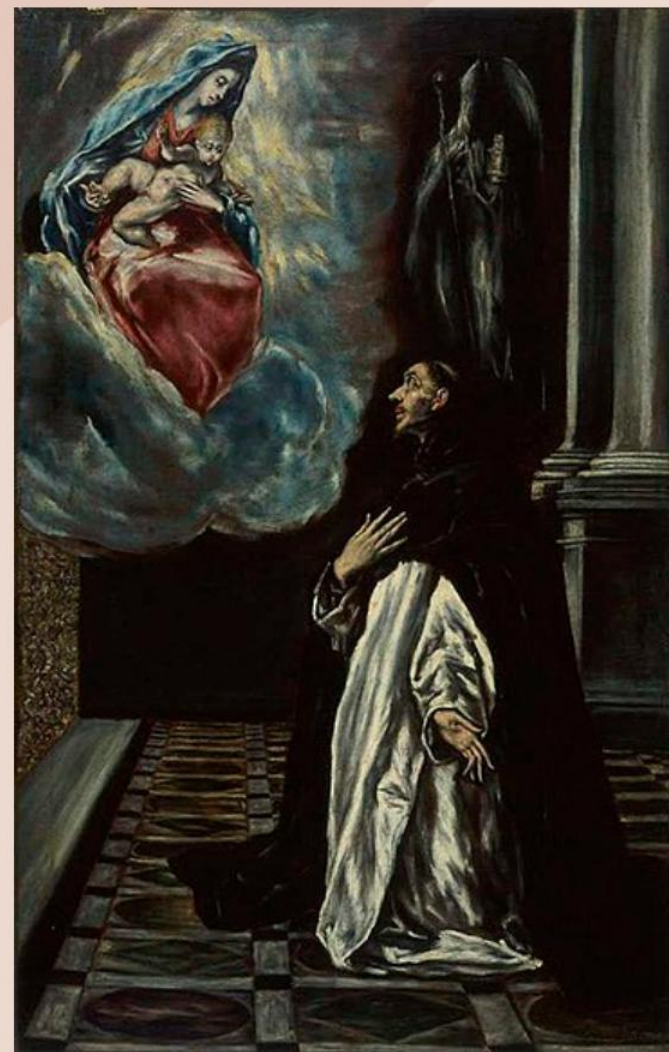
Wraz z biskupem Diego zaczęli prowadzić skromne życie według zasad Ewangelii na wzór Jezusa i Jego uczniów. Wędrowali od miasta do miasta, głosząc prawdziwą naukę Chrystusa i prowadząc publiczne dyskusje, by naprawiać błędne przekonania. Ta nowa forma pracy apostolskiej spotkała się z aprobatą papieża.

Papież Innocenty III,
Chroniques de France ou de St Denis, XIV w.
domena publiczna

ZAKON KAZNODZIEJSKI

Do Dominika dołączyła grupa mężczyzn, zafascynowana tym stylem życia. Dali oni początek nowemu zgromadzeniu zakonnemu. W 1215 r. pierwsi bracia złożyli śluby na ręce Dominika. Dwa pierwsze klasztory powstała w Tuluzie we Francji. Innocenty III zatwierdził nową rodzinę zakonną, a rok później Honoriusz III zatwierdził także jej regułę.

Pośród mnichów, którzy przyjęli habity z rąk Dominika, byli też pierwsi polscy dominikanie św. Jacek i bł. Czesław.

Św. Jacek adorujący Madonnę z Dzieciątkiem
El Greco, XVI-XVII w.
domena publiczna

PIES I POCHODNIA

Fundamentem nowego zakonu była formacja intelektualna oraz życie wspólnotowe w ubóstwie. Dominikanie nie posiadali dóbr ziemskich gwarantujących utrzymanie, ale prowadzili życie żebracze, podobnie jak franciszkanie. Dzięki temu mogli pozwolić sobie na wędrowne kaznodziejstwo.

Nazwali siebie psami Pańskimi (łac. *Domini canes*), które niosąc w pyskach pochodnie, rzucają światło prawdy na cały świat i rozpalają ogień słowa Bożego.

Św. Dominik z psem u stóp,
autor nieznany, XVI w.
domena publiczna

WSPÓLNE ŻYCIE I POSZUKIWANIE PRAWDY

W ramach przygotowania do apostołatu dominikanie często podejmowali studia teologiczne na uniwersytetach, by szukać racjonalne odpowiedzi na trudne pytania.

Mimo wędrownego trybu życia, bracia wracali do swojej wspólnoty, za którą czuli się odpowiedzialni ze względu na organizację zakonu.

F. A. Gasquet, *English Monastic Life*, 1904 r.
domena publiczna

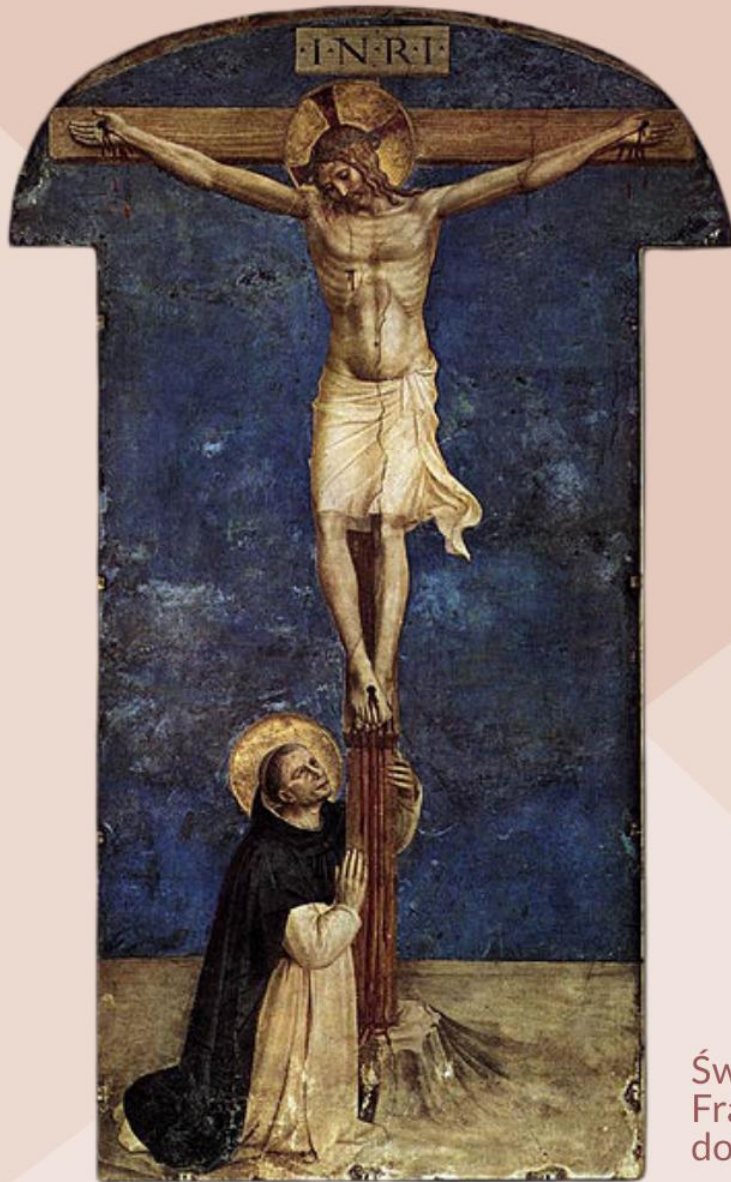
BLISKO MARYI

Św. Dominik otrzymujący różaniec,
Plautilla Nelli, XVI w., domena publiczna

Dominik oznaczył się szczególnym nabożeństwem do Maryi. Według tradycji to on zainicjował zwyczaj medytacji nad życiem Jezusa w formie modlitwy różańcowej i stał się jej popularyzatorem.

DROGA DO ŚWIĘTOŚCI

Dominik do końca życia prowadził działalność apostolską. Zmarł w Bolonii w 1221 r. Wielu ludzi było przekonanych o jego świętości, dlatego szybko rozwinął się jego kult. Ludzie modlili się za jego wstawieniem i doznawali łask. Dominik oficjalnie został ogłoszony świętym w 1234 r. przez Grzegorza IX.

Św. Dominik adorujący krzyż,
Fra Angelico, XV w.
domena publiczna

Herb dominikanów,
domena publiczna

EWANGELIZACJA WSPÓLNOTA NAUKA

– to także dziś trzy filary
życia dominikanów.

powered by

